



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Lachmanna ve věci

žalobce: V. Z., státní příslušnost Ukrajina
pobytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2021, č. j. MV-181153-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 30. 9. 2021, č. j. OAM-28994-11/ZM-2021 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“). Tím bylo podle § 63 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v rozhodném znění (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nejprve zrekapitulovala průběh správního řízení. Žalobci bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty s platností od 1. 5. 2019 do 30. 4. 2021 k zaměstnavateli Monraf s.r.o. Dne 27. 4. 2021 byla správnímu orgánu I. stupně podána žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. K žádosti byla mimo jiné předložena pracovní smlouva uzavřená dne 21. 4. 2021 mezi žalobcem a společností Hordes s.r.o. Dále byla předložena dohoda o rozvázání pracovního poměru se společností Monraf s.r.o., podle které skončil pracovní poměr žalobci ke dni 31. 3. 2021. Správní orgán I. stupně vydal dne 5. 5. 2021, č. j. OAM-28995-6/ZM-2021, sdělení o tom, že žalobce nesplňuje podmínky stanovené zákonem o pobytu cizinců pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo pro jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici, neboť oznámení o změně zaměstnavatele ve smyslu § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno již po předpokládaném datu nástupu do nového zaměstnání, a nesplňovalo tak všechny podmínky uvedené v § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců.
3. Správní orgán I. stupně tak usnesením ze dne 30. 9. 2021 zastavil řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť v průběhu řízení došlo k zániku platnosti zaměstnanecké karty žalobce podle § 63 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Stalo se tak ke dni 30. 5. 2021 (uplynul šedesátý den ode dne, kdy žalobci skončil poslední pracovněprávní vztah) s tím, že další oznámení o změně zaměstnavatele žalobce do uplynutí šedesátého dne již nepodal.
4. Žalovaná dále popsala, že žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal, přičemž namítal, že dne 16. 5. 2021 byla správnímu orgánu I. stupně odeslána poštovní zásilka obsahující další oznámení o změně zaměstnavatele. Dne 21. 6. 2021 vydal správní orgán I. stupně v této věci sdělení o nesplnění podmínek (č. j. OAM-40080-7/ZM-2021), jelikož oznámení bylo doručeno správnímu orgánu až dne 4. 6. 2021, tudíž po stanovené lhůtě. Žalobce v odvolání namítal, že v této věci podal dne 9. 8. 2021 podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění (dále jen „**správní řád**“), ve kterém žalobce poukazoval na § 40 správního řádu, podle kterého je podání učiněno mj. dnem podání žádosti cestou poštovní přepravy. Dodal též, že se ihned po převzetí sdělení o nesplnění podmínek dostavil na pracoviště České pošty s žádostí o sdělení údajů k jeho zásilce, kde mu bylo sděleno, že zásilka byla podána dne 16. 5. 2021, doručena byla však až dne 4. 6. 2021, s tím, že došlo k její ztrátě a posléze byla doručena. Žalovaná ovšem dne 12. 10. 2021 (poté, co podnět vyhodnotila a projednala jako odvolání) výrok sdělení ze dne 21. 6. 2021 změnila tak, že správní řízení o oznámení o změně zaměstnavatele podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu zastavila, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týká (rozhodnutí č. j. MV-134791-4/SO-2021). S tím žalobce nesouhlasil a současně v (aktuálním) odvolání požádal o navrácení v předešlý stav podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

41 odst. 2 správního řádu, neboť selhání pošty bylo překážkou, kvůli které nemohl učinit úkon v zákonné lhůtě.

5. K odvolání žalobce pak žalovaná v napadeném rozhodnutí zdůraznila, že žalobce oznámil změnu zaměstnavatele až po lhůtě, pro kterého žádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, tedy po uplynutí doby stanovené v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a zároveň nebyla založena výjimka pro zánik zaměstnanecké karty ve smyslu § 63 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Zaměstnanecká karta žalobce tak zanikla ze zákona, a to uplynutím doby 60 dnů, tj. dne 30. 5. 2021. Žalovaná tak neshledala v postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení.
6. K žádosti o prominutí „60denní doby“, která je pro zánik zaměstnanecké karty stanovena, žalovaná uvedla, že tuto nelze prominout, neboť ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je kogentní povahy. Uplynutím šedesáti dnů od skončení posledního pracovněprávního vztahu, splňujícího podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo ke které byl udělen souhlas se změnou zaměstnavatele, dochází k tzv. prekluzi práva pobývat na území na základě zaměstnanecké karty bez dalšího. Z § 37 odst. 1 odst. 5 správního řádu, který je zde subsidiárně použit, je zřejmé, že úkon směřující vůči správnímu orgánu je podáním, které je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo, tj. dnem, kdy se podání dostane do dispozice správního orgánu, resp. dnem, kdy mu bylo doručeno.
7. Tvrzení žalobce o jeho legitimním očekávání kladného vyřízení jeho žádosti (oznámení o změně zaměstnavatele), kdy doložil všechny zákonné náležitosti, žalovaná shledala jako irelevantní a odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 6 As 126/2019, podle něž je vztah mezi podatelem zásilky a provozovatelem poštovních služeb vztahem soukromoprávním, kdy odesílatel zásilky má možnost při nesplnění smluvní povinnosti tuto službu reklamovat či se domáhat škody, resp. sám aktivně usilovat o nápravu vzniklé situace, nikoli důsledky svého pochybení přenášet na adresáty, v daném případě tedy na správní orgán I. stupně. V posuzovaném případě bylo především na žalobci, aby střežil svá práva. Žalobce měl tedy učinit oznámení o změně zaměstnavatele včas, což však neučinil. Neznalostí právních předpisů, tím spíše zákona, se žalobce vystavuje riziku porušení či nedodržení pravidel z nich plynoucích a nemůže jej nikterak omlouvat.
8. Žalovaná na závěr uvedla, že v případě rozhodnutí o zastavení řízení nemá správní orgán zákonnou povinnost zabývat se otázkou přiměřenosti dopadu do soukromého a rodinného života cizince.

III. Žaloba

9. Žalobce v podané žalobě uvedl, že nesouhlasí s posouzením věci učiněným v prvostupňovém rozhodnutí. Zdůraznil, že po vydání sdělení o nesplnění podmínek žalobce situaci, ke které došlo, řešil a následně požádal v rámci podaného opravného prostředku o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 2 správního řádu. Ačkoli žalobce doložil, že podání ze dne 16. 5. 2021 bylo učiněno jako prioritní a v této souvislosti byl uhrazen i poplatek, z objektivních příčin nemohl učinit úkon u správního orgánu v zákonné lhůtě, jakkoli žalobce sám při podání oznámení o změně zaměstnavatele zákonnou lhůtu dodržel. Namítá, že selhání České pošty s.p. by na zánik platnosti zaměstnanecké karty vliv mít nemělo.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

10. Dále k tomu žalobce doplnil, že žalovaná postupovala při rozhodování nezákonně, když v rámci odvolacího řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, které bylo prvostupňovým rozhodnutím zastaveno, opomněla vzít v potaz rovněž učiněné námitky žalobce proti sdělení o nesplnění podmínek. Dle názoru žalobce žalovaná v takových situacích nevychází z celého stavu věci a při posuzování obdobných případů nerozhoduje totožně. Žalobce v této souvislosti také namítal, že o odvolání proti sdělení o nesplnění podmínek rozhodoval V. senát žalované, zatímco o odvolání proti napadenému rozhodnutí rozhodoval XVI. senát žalované (ve skutečnosti XIV. senát – pozn. soudu).
11. Na závěr žalobce uvedl, že správními řízeními u správního orgánu I. stupně byla otřesena jeho právní jistota ve spravedlivé rozhodování. Žalobce je toho názoru, že postupoval v souladu s platnými zákony a k tomuto postupu využil služeb České pošty s.p., která jako jediná má majoritní postavení v oblasti přepravy zásilek. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalované

12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že rozhodnutím žalované ze dne 12. 10. 2021, č. j. MV-134791-4/SO-2021, na které žalobce poukazuje, bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti sdělení o nesplnění podmínek (ze dne 21. 6. 2021). Věc byla odvolacím správním orgánem posouzena ve smyslu usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2020, č. j. 17 A 102/2020-51 (ve kterém uvedený soud dovodil, že sdělení o nesplnění podmínek je meritorním správním rozhodnutím ve smyslu § 9 správního řádu, proti kterému je možné podat odvolání), protože byl podnět žalobce k zahájení přezkumného řízení posouzen jako odvolání.
13. Žalovaná (její V. senát) v této věci dospěla k závěru, že zaměstnanecká karta žalobce zanikla, tedy ke stejnému názoru, ke kterému dospěl XIV. senát žalované v nyní posuzované věci. Dle názoru žalované nedošlo k žádnému porušení práv žalobce a postup žalované byl zcela v mezích zákona. Žalované je taktéž z úřední činnosti známo, že proti rozhodnutí ze dne 12. 10. 2021 nepodal žalobce správní žalobu. Žalovaná dále odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde rovněž vypořádala odvolací námitky žalobce, které odpovídají žalobním námitkám. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
15. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání sami netrvali (souhlas žalobce s tímto postupem byl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. presumován), přičemž soud neshledal potřebu provádět dokazování – žalobce žádné důkazní návrhy nevznesl a ve věci bylo možné vyjít z podkladů obsažených ve správním spise a z nesporných tvrzení účastníků stran řízení o v pořadí druhém oznámení o změně zaměstnavatele.
16. Soud přitom vycházel z následující právní úpravy.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

17. Podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců „(z)měnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. (...) Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.“
18. Podle § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců „(o)známení podle odstavce 7 se podává na k tomu určeném úředním tiskopisu, (...) Dále je povinen k oznámení předložit doklad prokazující, že jeho dosavadní pracovněprávní vztah trvá, nebo doklad prokazující, ke kterému dni tento vztah skončil, pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, ze které je patrné, že je uzavřena na v oznámení uvedenou pracovní pozici, která je uvedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (...).“
19. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců „(p)latnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.“
20. Podle § 63 odst. 2 zákona o pobytu cizinců „(z)a podmínek stanovených v odstavci 1 zaniká i oprávnění k pobytu podle § 47 odst. 4, pokud toto oprávnění vzniklo podáním žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Řízení o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty ministerstvo v takovém případě zastaví.“
21. Podle § 63 odst. 3 zákona o pobytu cizinců „(o)dstavec 1 se nepoužije, jestliže cizinec před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 učiní oznámení podle § 42g odst. 7 nebo podá žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem.“
22. Podle § 41 odst. 2 správního řádu „(p)ožádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.“
23. V posuzované věci je předmětem sporu mezi účastníky posouzení otázky, zda dojde k zániku platnosti zaměstnanecké karty i přesto, že žalobce předal k poštovní přepravě žádost o změnu zaměstnavatele včas, nicméně pochybením na straně poštovního doručovatele byla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu I. stupně doručena po uplynutí šedesátidenní lhůty stanovené v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
24. Žalobce především namítal, že oznámení o změně zaměstnavatele podal v dostatečném časovém předstihu před skončením šedesátidenní lhůty, přičemž zásilka s žádostí byla označena a uhrazena jako prioritní. Selháním ze strany držitele poštovní licence je dle názoru žalobce překážkou, která může spadat pod dikci § 41 odst. 2 správního řádu. Žalovaná podle názoru žalobce nepostupovala v souladu se zákonem, pokud nevyhověla jeho žádosti o prominutí zmeškání úkonu pro podání oznámení o změně zaměstnavatele, o které v rámci opravného prostředku v řízení o změně zaměstnavatele žádal, když obě tato řízení spolu bezprostředně souvisí.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

25. Před samotným posouzením této rozhodné otázky soud předesílá, že pokud žalobce v závěrečné části podané žaloby pouze v obecné rovině namítal, že v řízeních o změně zaměstnavatele a o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty rozhodoval jiný senát žalované, je nutné akcentovat význam dispoziční zásady přísně ovládající řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Soud zdůrazňuje, že není a nemůže být jeho úkolem, aby za žalobce deficit jeho žalobní argumentace „doháněl” – obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu.
26. Námitce žalobce, že o jeho žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty rozhodoval jiný senát žalované, než v řízení o opravném prostředku proti sdělení o nesplnění podmínek, soud přitom nemohl přisvědčit. Jak je z napadeného rozhodnutí i shodných tvrzení účastníků patrné, žalobce proti sdělení o nesplnění podmínek podal podnět k provedení přezkumného řízení. Tento podnět byl správním orgánem I. stupně postoupen k posouzení V. senátu žalované, zda bude zahájeno přezkumné řízení. V. senát žalované však učiněné podání žalobcem posoudil jako řádný opravný prostředek, tedy odvolání podle § 81 odst. 1 správního řádu, k jehož projednání je příslušná žalovaná. O odvolání žalobce ve věci žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty pak rozhodoval XIV. senát žalované. Soud na postupu, kdy ve dvou rozdílných řízeních rozhodoval jiný senát žalované, neshledává nic nezákonného – věcná, resp. funkční příslušnost k projednání odvolání náleží žalované jako celku, když zákon ani nepředpokládá, že by měl být dále nějak řešen nápad jednotlivým senátům (srov. § 170b zákona o pobytu cizinců).
27. Žalobce tak nebyl nikterak na svých právech krácen, ostatně sám nespécifikoval, jak se ho tato skutečnost konkrétně dotýká. Již jen pro úplnost soud připomíná, že neexistuje žádné ústavní či zákonné právo na projednání věci konkrétním útvarem či úřední osobou věcně a místně příslušného správního orgánu (právo na zákonného soudce je jednou ze záruk nezávislého a nestranného soudního rozhodování, nikoli rozhodování ve správním řízení před správními orgány). Soud konečně nesouhlasí ani s námitkou, že XIV. senát dospěl k rozdílnému názoru, než k jakému dospěl V. senát žalované. Je třeba říci, že oba senáty, jak koneckonců vyplývá i z tvrzení samotného žalobce, dospěly k stejným právním závěrům, nijak ve svých úvahách nevybočily. Předmětná námitka proto není důvodná.
28. V obdobné míře obecnosti pak žalobce poukazoval na to, že žalovaná nepostupovala při svém rozhodnutí zákonně, když opomněla vzít v potaz i námitky žalobce učiněné v opravném prostředku proti sdělení o nesplnění podmínek. Touto námitkou se soud zabýval pouze v rozsahu, v jakém měly svůj předobraz v následně již konkrétně uplatněné žalobní námitce týkající se zpožděné poštovní přepravy.
29. Ve věci nebylo sporné, že konec platnosti zaměstnanecké karty podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců připadl na 30. 5. 2021. Po skutkové stránce mezi účastníky není rovněž sporu, že oznámení o změně zaměstnavatele bylo sice předáno k poštovní přepravě včas, nicméně držitel poštovní licence, v daném případě Česká pošta s.p., předmětnou zásilku správnímu orgánu I. stupně nedoručil před uplynutím 60 denní lhůty dle uvedeného ustanovení. Uvedené skutečnosti pak jasně vyplývají i z podacího lístku ze dne 16. 5. 2021 a ze sdělení údajů o sledování poštovních zásilek, jež jsou součástí správního spisu. Pokud tedy žalobce oznámení podal dne 4. 6. 2021, učinil tak v době, kdy k tomu podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců nebyl oprávněn. S tímto posouzením žalobce v žalobě nijak nepolemizoval a nevyvracel ho. Žalobce je však přesvědčen, že včasnému podání oznámení

o změně zaměstnavatele bránila objektivní skutečnost, kterou nemohl svou vůlí ovlivnit, a platnost zaměstnanecké karty tak nemohla zaniknout.

30. K tomu soud nejprve předesílá, že cestu poštovní přepravy si zvolil sám žalobce. Bylo tak především věcí jeho vlastní iniciativy, jak se k nastalé situaci postaví. Soud v tomto směru ve shodě se žalovanou připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 6 As 126/2019 - 21, dle něhož *„(v)ztah mezi podatelem a poskytovatelem poštovních služeb je dvoustranným vztahem soukromoprávním, jakkoli je tento vztah silně regulován veřejným právem. Nesplnění smluvního závazku může být předmětem reklamace a případně i požadavku na náhradu způsobené škody.“* Důsledky nesplnění smluvní povinnosti poskytovatele poštovních služeb nelze přenášet z odesílatele (jenž je stranou smlouvy o poštovní přepravě) na adresáta. Soud přitom nepřehlédl, že kasační soud naznačil i možnost využití institutu prominutí zmeškání úkonu dle § 41 odst. 2 správního řádu.
31. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaná se v nynějším řízení dostatečně nevypořádala s jeho žádostí o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 2 správního řádu. Ani s touto námitkou žalobce se soud nemůže ztotožnit. Žalovaná se v první řadě v nyní napadeném rozhodnutí vyjádřila k nepřípustnosti „prominutí 60denní doby“, která je pro zánik zaměstnanecké karty stanovena v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, čímž se vypořádala s námitkou učiněnou žalobcem v rámci odvolání (nad rámec pak soud dodává, že shodně se dle účastníky tvrzeného závěru k této otázce žalovaná zjevně postavila i v rozhodnutí ze dne 12. 10. 2021, jež není součástí správního spisu). Její rozhodnutí není v žádném směru nepřezkoumatelné.
32. Zároveň platí, že žádost o prominutí zmeškání úkonu postupem podle § 41 odst. 2 správního řádu výslovně učinil žalobce jen v nynějším řízení, a to až v odvolání. Z ničeho nevyplývá, že by tak učinil dříve, resp. že by tak učinil v rámci podnětu (odvolání) proti sdělení o nesplnění podmínek ze dne 21. 6. 2021. Předmětnou žádost přitom nelze považovat za účinnou, a to jednak proto, že v nynějším řízení se již opětovně neposuzuje splnění podmínek pro změnu zaměstnavatele a dále proto, že tato žádost byla v každém případě podána opožděně.
33. K tomu soud nejprve zdůrazňuje, že otázka doručení oznámení o změně zaměstnavatele byla rozhodná v rámci postupu správního orgánu I. stupně a posléze žalované při posouzení takového oznámení ve smyslu § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Žádost o prominutí zmeškání úkonu mohla být teoreticky projednaná v rámci tohoto posouzení, resp. v návaznosti na sdělení správního orgánu o nesplnění podmínek ze dne 21. 6. 2021. K tomu podle všeho nedošlo, přičemž celý postup byl završen vydáním odvolacího rozhodnutí ze dne 12. 10. 2021, na něž se odvolávají oba účastníci řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce proti tomuto odvolacímu rozhodnutí nebrojil správní žalobou, nelze mít pochybnosti, že to v okamžiku vydání nyní napadeného rozhodnutí bylo a stále je pravomocné. Lze tedy nepochybně vycházet z toho, že již neprobíhá žádné řízení ohledně oznámení změny zaměstnavatele a že tedy žalobce žádnou změnu zaměstnavatele včas účinně neoznámil. Je proto splněna i podmínka pro zánik zaměstnanecké karty.
34. V nyní přezkoumávaném řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se pak již oznámení o změně zaměstnavatele znovu neposuzuje – pokud tedy žalobce až v nynějším řízení uplatnil žádost o prominutí zmeškání dle § 41 odst. 2 správního řádu, je taková žádost irelevantní, neboť původní rozhodnutí (sdělení o nenaplnění podmínek) je nadáno presumpcí správnosti, od níž soud nemůže odhlížet. Žalobce by ostatně společně se žádostí

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

musel dle citovaného ustanovení předložit i zmeškaný úkon (oznámení o změně zaměstnavatele), jehož projednání ovšem žalované v tomto pozdějším odvolacím řízení (ve věci prodloužení platnosti zaměstnanecké karty) nepřísluší. Pro úplnost soud dodává, že stejně tak by se logicky znovu neposuzovala žádost o prominutí zmeškání úkonu již učiněná v rámci jiného řízení (nicméně žalobce nenamítá, že by tak dříve učinil).

35. Dále soud připomíná, že předpokladem pro to, aby se žádosti o prominutí zmeškání úkonu správní orgán zabýval a vyhověl jí, je podání takové žádosti ve lhůtě 15 dnů od odpadnutí překážky, v tomto případě od okamžiku, kdy se žadatel dozvěděl o tom, že jeho podání nebylo řádně a včas doručeno. Zde by tomu tak jistě bylo už okamžikem doručení sdělení o nesplnění podmínek ze dne 21. 6. 2021, avšak vzhledem k tomu, že tento okamžik ze správního spisu či tvrzení účastníků nevyplývá, vyšel soud z data 9. 8. 2021, kdy žalobce podal podnět (odvolání) proti danému sdělení. Právě k tomuto okamžiku musel nejpozději vědět o vadách doručování (soud ostatně nepřehlédl, že v tomto podnětu již žalobce argumentoval právě i pochybením pošty, jak opakovaně uváděl i v podáních v nynější věci).
36. Žalobce tak mohl podat žádost dle § 41 odst. 2 správního řádu nejpozději do 24. 8. 2021, nicméně v této lhůtě tak neučinil, což ani sám netvrdí a nic takového není zřejmé ani ze správního spisu. Správním orgánům tak nelze vytýkat, že se danou otázkou dříve nezabývaly. Pokud o prominutí zmeškání žalobce požádal až v odvolání (jeho doplnění) v nyní přezkoumávaném řízení, jež bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 23. 10. 2021, je zřejmé, že tak učinil nejen mimoběžně (viz výše), ale i opožděně.
37. Již jen na okraj pak soud dodává, že i kdyby snad bylo možné žalované vyčítat, že na předmětnou žádost v rámci řízení o odvolání samostatně nereagovala, nemělo by toto pochybení vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Je tomu tak už jen proto, že by to nic nezměnilo na závěru soudu, že celá otázka druhého oznámení o změně zaměstnavatele je již pravomocně uzavřena a zpětně se k ní vracet nelze.
38. Soud tak uzavírá, že správní orgán I. stupně neměl jinou možnost, než postupovat podle § 63 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců a řízení zastavit. Jeho postup byl zcela v souladu s aplikovanou právní úpravou, neboť žalobce ve lhůtě šedesáti dnů ode dne, kdy mu skončil poslední pracovněprávní vztah (tj. od 31. 3. 2021) účinně nepodal další oznámení o změně zaměstnavatele (a ani žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem). Platnost zaměstnanecké karty tak skutečně zanikla *ex lege*. Žalovaná pak podle stanoviska soudu rovněž nijak nepochybila, pokud napadeným rozhodnutím aprobovala postup správního orgánu I. stupně.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. srpna 2022

Mgr. Aleš Sabol v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.